

erhvervet de nødvendige kundskaber og færdigheder på arbejdspladsen, men *udviklingen fra den håndværksmæssige til den industrielle produktionsform* har nødvendiggjort, at de ikke-faglærte placeres ved store og kostbare maskiner og vanskelige produktionsprocesser. Denne ændring i beskæftigelsen må følges op af tilsvarende forbedret uddannelse af de ikke-faglærte.

I de senere år har der også på forskellige områder været gjort forsøg på at give ikke-faglærte en vis undervisning, således på Arbejdsteknik Skole, statens arbejdsmandskursus, de teknologiske institutter, statens arbejdstekniske ungdomsskoler (jfr. nedenfor lov om beskæftigelse og uddannelse af unge) og forsvarets civilundervisning. Disse forsøg må imidlertid, selv om de hver for sig har været værdifulde, set ud fra en helhedsbetragtning anses for utilstrækkelige i forhold til den meget store opgave, der skal løses.

For løbende at kunne tilpasse sig de krav, som erhvervslivet stiller, vil uddannelsessystemet for de ikke-faglærte efter loven blive tilrettelagt således, at hovedvægten lægges på ret korte uddannelser med et bestemt afgrænset mål, således at uddannelsesapparatet står parat til i fornødent omfang at give yderligere uddannelse både videregående inden for den enkelte branche og uddannelser, som giver den enkelte arbejder de nødvendige kvalifikationer, for at han kan gøre sig gældende på et nyt arbejdsområde. Uddannelsen vil derfor komme til at bestå af *et trinvis sammensat kursussystem*, hvor hvert trin består af i sig selv hvilende enheder på i almindelighed indtil 144 timer, svarende til 3 uger à 48 timer eller svarende til en vintersæson med aftenundervisning. Inden for de forskellige brancher skal der oprettes kurser med indhold, opbygning og form afpasset efter forholdene i vedkommende branche. Der sigtes mod at etablere både kostskoler, dagskoler og aftenskoler inden for de enkelte brancher i fornødent omfang, men kurserne skal have samme indhold uanset formen.

Om lovens indhold anføres:

Uddannelsesarbejdets *organisation* omhandles i kapitel 1 (§§ 1-5).

Til fremme af lovens formål: at tilvejebringe faste rammer og økonomisk grundlag for en sådan erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, som til enhver tid svarer til den tekniske udvikling og forholdene på arbejdsmarkedet, opretter arbejdsministeren et råd på 15 medlemmer — *uddannelsesrådet for ikke-faglærte arbejdere* — bestående af en af kongen udnævnt formand samt af 7 arbejdsgiver- og 7 arbejderrepræsentanter. Disse repræsentanter udpeges for 3 år ad